

somheder. Sådant kompetence kan enten være henlagt til institutionen direkte ved lov eller – med hjemmel i lov – være delegeret til institutionen fra en statslig eller kommunal myndighed.

Beføjelsen efter stk. 3 til at træffe bestemmelse om, at nærmere angivne institutioner m.v. skal være omfattet af loven, tilkommer »vedkommende minister«, dvs. den minister under hvis ressort institutionen m.v. hører, eventuelt efter forhandling med vedkommende kommunale instanser.

Af hensyn til at tilvejebringe en vis ensartethed er det i bestemmelsen fastsat, at institutioner af den nævnte karakter kun kan inddrages under offentlighedsloven efter forudgående forhandling med justitsministeren.

Det foreslås i 3. pkt., at der kan fastsættes regler, der sikrer, at reglerne om aktindsigt rent faktisk kan gennemføres over for den pågældende institution m.v. Det kan f.eks. være nærmere regler om journalssystem og opbevaring af dokumenter.

Klage over afslag på en begæring om aktindsigt kan for hovedparten af de i stk. 3 nævnte selskabs, institutioners og foreningers vedkommende som anført oven for i bemærkningerne til stk. 2 ikke indbringes for en overordnet instans, hvorfor spørgsmål om aktindsigt må indbringes for domstolene.

Bestemmelsen svarer i øvrigt i princippet til § 2 i lov nr. 294 af 8. juni 1978 om offentlige myndigheders registre.

Til § 2

Bestemmelsen hjemler nogle generelle undtagelser fra eller begrænsninger i lovens anvendelsesområde for så vidt angår visse sagstyper.

Bestemmelsen i stk. 1, der undtager sager inden for strafferetsplejen og sager om ansættelse eller forfremmelse i det offentlige tjeneste, svarer i princippet til den gældende lovs § 6, stk. 1. Der kan derfor med hensyn til den nærmere rækkevidde af denne undtagelse fra offentlighedsprincippet henvises til beskrivelsen af gældende ret i betænkningen side 95 ff. Da der efter reglerne i § 10 i forslaget til forvaltningslov er en vis mulighed for at få adgang til aktindsigt i sager om ansættelse eller forfremmelse i det offentlige tjeneste, er det i nærværende lovforslag præciseret, at bestemmelsen i § 6 om notatpligt dog gælder for denne type sager.

Bestemmelsen i stk. 2, der hjemler en tidsbegrænset undtagelse fra adgangen til aktindsigt, svarer i princippet til den gældende lovs § 6, stk. 2. I bestemmelsen er det præciseret, at dokumenter i

sager om lovgivning kun undergives aktindsigt, såfremt lovforslag faktisk fremsættes for folketinget. Med hensyn til den nærmere rækkevidde af bestemmelsen i øvrigt kan henvises til beskrivelsen af gældende ret i betænkningen side 100.

Til § 3

Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse for vedkommende minister til ved bekendtgørelse af fravige lovens almindelige regler, når nærmere angivne betingelser er opfyldt. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 2, stk. 4, og § 9.

Bestemmelsen i stk. 1, der under særlige omstændigheder hjemler adgang til at fastsætte yderligere generelle undtagelser fra offentlighedsprincippet for nærmere angivne myndigheder, sagsområder eller arter af dokumenter, svarer i princippet til den gældende lovs § 2, stk. 4. Bestemmelsen giver dog udtrykkelig adgang til efter omstændighederne at undtage bestemte forvaltningsmyndigheder fra offentlighedsloven, men det antages, at der også efter gældende lov kan undtages hele organer fra loven, uanset at § 2, stk. 4, ifølge ordlyden kun tager sigte på »sagsområder eller arter af dokumenter«, jfr. betænkningen side 267. Forslaget indeholder således ingen realitetsændring i forhold til gældende ret.

Om adgangen til at tidsbegrænse sådanne generelle undtagelsesbestemmelser henvises til bemærkningerne til stk. 2.

Mens bestemmelsen i den gældende lovs § 2, stk. 4, udelukkende henviser til § 2, stk. 1 og 2, (svarende til lovforslagets §§ 12 og 13), går lovforslaget i overensstemmelse med offentlighedsudvalgets lovudkast noget videre ved at henviser til alle bestemmelser i forslaget, der hjemler undtagelser fra retten til aktindsigt. Denne udvidelse må ses på baggrund af udformningen af de nye bestemmelser i §§ 7-9 om undtagelse for en myndigheds interne arbejdsmateriale.

Bestemmelsen kan navnlig tænkes anvendt i visse tilfælde, hvor det offentlige udøver forretningsvirksomhed eller samvirker med private om udøvelse af forretningsvirksomhed.

Bestemmelsen i den gældende lov er hidtil kun anvendt i nogle få tilfælde. Offentlighedsudvalget antager i betænkningen side 40, at dette navnlig må skyldes den beskedne brug, der hidtil synes at være gjort af loven.

For at sikre en vis ensartethed med hensyn til, i hvilke tilfælde områder undtages fra loven, er det i bestemmelsen angivet, at vedkommende minister,